

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.1 (201)/2014

BULETIN DE INFORMAȚII

IAN.2014

Sfinții Trei Ierarhi și prietenia duhovnicească

Spre sfârșitul secolului al XI-lea, la Constantinopol se iscăse o mare dispută legată de cei trei ierarhi, pe care îi prăznuim pe 30 ianuarie, oamenii întrebându-se care este mai mare: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul sau Sfântul Ioan Gură de Aur. După câțiva ani de la declansarea neînțelegerilor, cei trei sfinți au început să i se arate aievea, unul câte unul, episcopului Evhaitelor, Sfântului Ioan Mauropous. În cele din urmă, în anul 1084, într-o vedenie, fericitului i-au apărut cei trei sfinți împreună. Cuvintele pe care cei trei ierarhi i le-au adresat Sfântului Ioan ne arată modul în care sfinții conlucrează - cu Dumnezeu și între ei - așa cum și noi trebuie să ne unim, în cuvânt și în lucrare: "După cum vezi, noi la Dumnezeu una suntem și nici o vrajbă nu este între noi. Fiecare din noi, la timpul său, îndemnați de Duhul Sfânt, am scris învățături pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, așa am învățat. Nu este între noi unul întâi și altul al doilea. De chemi pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, sculându-te, poruncește celor ce se învrăjdesc, să nu se mai certe pentru noi. Că nevoința noastră, cât am fost în viață și după moarte, a fost să împăcăm pe oameni și să aducem în lume pace și unire. Împreunează-ne, dar, făcându-ne praznic la câte trei într-o singură zi, și înștiințează cu aceasta pe creștini, că noi în fața lui Dumnezeu, una suntem."

În urma acestei vedenii, Sfântul Ioan a ales ziua de 30 ianuarie pentru prăznuirea comună a celor Trei Ierarhi, stingându-se astfel și disputele, lumea unindu-se în sărbătorirea împreună a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, a Sfântului Grigorie Teologul și a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Pentru a recunoaște valoarea teologică a Sfinților Trei Ierarhi, prin hotărârea luată la Atena, la primul Congres al Profesorilor de Teologie din anul 1936, Sfinții Trei Ierarhi au devenit patronii spirituali ai instituțiilor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume.

Prietenia duhovnicească, despre care acești ierarhi ne-au lăsat cuvântări pline de har, se împuținează astăzi din ce în ce, pe măsura răcirii dragostei multora, iar slăbiciunea legăturilor dintre noi ne face vulnerabili în fața atacurilor celui rău.

"Care zid este atât de puternic și atât de întărit prin legatura perfecta a pietrelor trainice din care e construit, încât să reziste atacurilor vrajmașilor, ca ceata celor cari se iubesc – unii pe alții și cari sunt strânși într-o singură unire? Atacurile diavolului le resping; și pe bună dreptate. Căci cei cari se orânduiesc în ordine de luptă contra

diavolului sunt de neînvinși de uneltirile lui ... Sunt ca și o liră. După cum coardele lirei sunt multe, dar dau o singură melodie și scot o cântare plăcută, tot astfel și cei cari sunt strânși într-un gând dau drumul cântării melodioase a dragostei. Nimic nu poate să fie mai dulce decât dragostea!"

Așa descria Sf. Ioan Gura de Aur despre întărirea duhovnicească pe care și-o dăruiesc prietenii adevărați. Să râvnim la măsura dragostei duhovnicești descrise de acești sfinți, apropiindu-ne de prietenii noștri întru Hristos, care, cu toate posibilele lor slăbiciuni și greșeli, ne pot fi dreptar zilnic, mângâiere în necazuri, sprijin în vreme de ispită și întremare din cădere:

"Nu te uni cu cei mulți la rău! Înainte de a-ți construi case, înainte de a-ți procura alte lucruri, fă-ți prietenii! Dacă făcătorul de pace este fiu al lui Dumnezeu, cu cât mai mult este fiu al lui Dumnezeu cel care face prietenii! Dacă se cheamă fiu al lui Dumnezeu cel care împacă numai pe alții, de ce numire nu este vrednic cel care face prietenii pe cei împăcați?" (**Sfântul Ioan Gura de Aur**)

"Țineți rugăciunea! Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă! Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă! Această vă va mântui. Numele lui Hristos va lumina mintea voastră, vă va întări sufletește, vă va ajuta în războiul împotriva demonilor. Vă va cultiva virtuțile și vi se va face totul" (**Sfântul Grigorie Teologul**).

"Invidia calomniază virtutea: pe cel viteaz îl numesc nechibzuit, pe cel cumpătat nesimțitor, pe cel drept aspru, pe cel înțelept nelegiuit, pe cel mărinimos îl numesc mărunț, pe cel darnic risipitor, iar pe cel avar, din contră, îl numesc econom." (**Sfântul Vasile cel Mare**)

Taina vieții duhovnicești

Ce este viața duhovnicească?

Astăzi se confundă cu o revenire la o moralitate, cu o moralitate neinspirantă și insipidă. Nu! Moralitatea este numai un prim pas de întoarcere, un prim pas primitiv de întoarcere la viața duhovnicească. Când citiți Noul Testament vedeți de câte ori apostolii vorbesc de noua viață în Hristos. Este într-adevăr o viață în Duh. Viața duhovnicească este a trece de la viața noastră primitivă, biologică, pentru care nu am nici un cuvânt de prihană. Viața în Duh înseamnă a pătrunde în legile, dacă le putem numi legi, ale vieții dumnezeiești, care viață nu cunoaște stricăciune, nici micșorare, nici suferință "suferința este un mers spre moarte, este o pierdere" deci viața duhovnicească nu cunoaște pierdere și a intra înainte de moartea noastră biologică, a intra în aceste elemente ale vieții veșnice, este viața duhovnicească.

Să luăm dragostea. Uite, vă dau un exemplu: de câte ori au venit la mine oameni zdoșiți de viața aceasta, cu încurcături inexplicabile, cu probleme de nerezolvat și în neputința mea, așa cum ne-a spus părintele nostru duhovnicesc (este vorba de părintele Sofronie) dacă au venit la mine i-am primit, așa cum i-au primit și frații mei din mănăstire și dacă i-am ascultat și dacă am avut atât de puțină dragoste să-i ascultăm fără să judecăm, de multe ori așa de puțină dragoste a lucrat așa o înviere în viața acestor oameni că uneori am rămas pur și simplu nu uimiți, trăzniți! de unde pînă unde!

Deci, ce vreau să zic: dragostea în cele mai mici manifestări nu este o chestie psihologică, nici măcar morală; este legea vieții, și legea vieții aduce înviere. Viața duhovnicească este lucrul despre care se vorbește în teologia noastră cu terminologie eretică: mistică. Pentru noi, în ortodoxie, mistică nu există! Ce se numește mistică, aia îi viață duhovnicească, fiindcă este a Duhului, pentru că Duhul nu se poate exprima în termenii logicii formale, nici în materialitate, e tainică fiindcă face minuni, face lucruri la care nu ne așteptăm. Chiar și asta: împărtășești puțină dragoste unui aproape și te minunezi de unde pînă unde, că învie toată viața lui și

de multe ori și alții împrejurul lui. Deci, în câteva cuvinte, asta este viața duhovnicească și tare m-aș bucura ca acest cuvânt "mistică" aproape să nu se mai audă fiindcă vine dintr-o erezie care nu a știut rațional unde să plaseze niște fenomene pe care nu le putea nega și atunci a inventat un sertar pe care l-a intitulat mistică și tot ce nu înțelegi bagi acolo și zici: "ăsta-i mistic, ăsta nu-i mistic". Nu! Noi n-avem nevoie de termenul acesta decît dacă există se întrebuițează și ăsta.

Pentru noi este Viața duhovnicească, adică viața prin care acum începem să lucrăm pocăința noastră, începem să vedem mai limpede azi, începem să înțelegem cuvîntul din Scriptură mai bine decît ieri, mîine înțeleg mai multe lucruri, fac un lucru care prin a-l face îmi deschide ochii dacă este drept lucrul pe care l-am făcut și experiența fizică pe care o am poate că îmi deschide niște orizonturi la care nu mă așteptam.

Fiindcă ce este pocăința? Iarăși un lucru care nu se înțelege drept astăzi. Pocăința nu este numai o părere de rău și o miorlăială pentru niște răutăți pe care le-am făcut, pocăința este, cum am zis, dinamica către viața veșnică. Părintele nostru duhovnicesc, și dacă vă uitați, în armonie cu taotă Filocalia, spune că este începutul autenticei contemplări. Ce se întâmplă în pocăință? Uitați cîți oameni dimprejurul nostru, dar și noi ieri alaltăieri suntem inconștienți de păcate, trăim păcatul și nu știm că este păcat. De câte ori n-am auzit: "O! părinte, nu știam că ăsta-i un păcat!" sau eu cîndva aceasta n-am știut că-i păcat decît văzînd într-o rugăciune sau în întrebările acelea din Molitfelnic. Deci conștientizarea păcatului. Dar în această conștientizare nu este numai lucrul acesta faptic. De câte ori ai încercat să convingi pe cineva că ăsta nu-i un lucru bun, un păcat și nu te-a crezut? Și ce se întâmplă cînd începe să te creadă? Ce se întâmplă cînd eu conștientizez că un lucru a fost păcat? Încep să văd întunericul în care sunt. Și ce-mi arată acest întuneric? Decît că e prezentă o lumină pe undeva în viața mea. Deci conștientizarea păcatului, în două cuvinte este, v-o spun din partea filocalicilor și-a părintelui meu duhovnic, este lumina necreată, este Dumnezeu

Însuși Care-mi luminează conștiința. Acum risc deznădejdea, dar acum nu-i momentul să deznădăjduiesc că sunt mai rău decît ieri, ba sunt mai bine, sunt tot păcătosul de ieri, dar încep să fiu conștient. Văzînd acuma răul și întunericul păcatului meu pot să deznădăjduiesc, dar eu sunt mai prețios în ochii lui Dumnezeu decît atunci cînd eram același păcătos dar habar n-aveam. De ce? Fiindcă Dumnezeu găsește în mine pe cineva cu care poate să înceapă a vorbi și zicea părintele Sofronie: Viața pocăinței nu este altceva decît întoarcerea omului de către întunericul pe care astăzi lumina lui Dumnezeu mi-l descoperă, către acea lumină. Contemplarea luminii necreate, a lui Dumnezeu Însuși, nu este așa un fenomen cum ni-l închipuim noi. Este un lucru care este într-un firesc al dezvoltării omului, al devenirii omului întru ființă, un firesc, cînd omul a devenit o minte de Dumnezeu văzătoare fiindcă printr-o ascultare a graiului tainic al lui Dumnezeu îmi dezvoltă întunericul, încep să văd ceva în viața mea "dă-ne Doamne și auzi-ne ca rugăciune!" Încep să văd însăși lumina. Părintele nostru Sofronie zicea: de-abia atunci o să-ți dai seama că asta este acea lumină care în zilele deznădejdilor mele mă lumina ca să-mi văd întunericul, ca să încep călătoria mea dintru întuneric întru lumină.

Asta este ce numesc viața duhovnicească.

Ați vorbit mult despre dragostea cea adevărată, că este iertare, este postire, este jertfire, cum explicați degradarea iubirii în iubire pătimașă?

Tot omul caută adevărul, caută viața de unde vine și unde este destinat să meargă. Îndrăznesc să mai aduc aici un alt cuvînt al părintelui meu duhovnic nici un om nu vrea să păcătuiească. Omul nu caută păcatul. Păcatul în general este o deformare, n-are ființă în sine, nu există fiindcă Dumnezeu nu l-a făcut și ce n-a făcut Dumnezeu nu există.

Ce este păcatul "este o deformare, și vă dau ca pildă lucrul acesta ce mi s-a lămurit într-o zi: mă gîndeam ce este murdăria. Să luăm bălegarul. În grajd este bălegarul. Rău nu face, dar cînd va trebui să-l cureți, să-l scoți de acolo. Pe cîmpul meu unde o să semăn grîu

este aur, dar pe covorul meu în salon nu mersi, acolo îmi este murdărie. Murdăria nu e ce este, ci unde este. La fel și cu păcatul, dragoste este nu ce este dragoste. Dumnezeu este dragoste și zicea un părinte, Dionisie de la Muntele Athos, un bătrîn român îmbunătățit care mai trăiește, a zis la mai mulți acest cuvînt: fraților păziți dragostea că dragostea este de la Dumnezeu. Bineînțeles că este de la Dumnezeu pentru că este Dumnezeu. Deci omul chipul și asemănarea lui Dumnezeu ce va fi dacă nu dragoste, și dacă dragostea în om piere, dragoste va căuta, și dacă nu va găsi în Duh și Adevăr, ca să reluăm cuvîntul Mîntuitorului, în deznădejdea și întunericul lui, o va găsi într-un fel strîmt și tot va trebui să aibă o dragoste. Dacă nu există dragoste dumnezeiască în om va curvi, dar i se va părea lui într-o măsură că asta-i dragoste, se va dezamăgi, poate își va reveni ca fiul risipitor și se va întoarce și va căuta adevărul. Omul nu poate fără dragoste pentru că nu poate fără tot ce este cuvînt de la Dumnezeu. Dumnezeu nu ne dă porunci care, cum zice apostolul, ne sunt grele, îngreuitoare. Dumnezeu cînd ne poruncește ne arată ceea ce suntem noi ori că suntem și nu conștientizăm, ori că trebuie să devenim. Ori, degradarea dragostei așa este. În întunericul păcatului omul nu știe, dar tînjește, însetează după ceea ce este adevărul și neștiind caută aiurea.

Cît de departe trebuie să mergă ascultarea celui din lume față de duhovnicul său?

Ascultarea nu este o disciplină. În dreapta slăvire, în ortodoxie, ascultarea este o taină în care omul caută voia lui Dumnezeu pentru el însuși, în care omul poate afla și poate rămîne în proniile lui Dumnezeu. Și asta se face prin duhovnic.

Nu există o mîntuire a monahului și o mîntuire a mireanului, că altfel ar fi dat Hristos alte porunci și altă Evanghelie pentru monahi și pentru mireni, pentru femei și pentru bărbați și așa mai departe, pentru chinezi și pentru un român. O Evanghelie și aceleași porunci, Evanghelie, adică buna veste a învierii din morți și aceleași porunci pentru lumea întreagă. Deci și mireanul, același om ca Adam, ca

și Eva, ca și mine monahul, avem nevoie de aceeași înțelegere a voii lui Dumnezeu. Ascultarea este cea înțelegere a voii lui Dumnezeu în care trebuie să intri. Ce gîndește Dumnezeu? Cine sunt eu? Uite un mirean zicea: aș vrea să știu cine sunt eu și ce vrea Dumnezeu cu mine. Asta-i întrebarea de căpătîi și pe linia aceasta este ascultarea. Domnul, Făcătorul meu, trebuie să-mi spună cine sunt și ce vrea cu mine, adică ce rol am de jucat în această istorie, să-mi găsesc ființa cea adevărată, mîntuirea mea. Deci, ascultarea de duhovnic, dacă o înțelegem drept, nu este vorba de orizontalism între tine și duhovnic. Este vorba de căutarea voii lui Dumnezeu prin duhovnic și asta-i înțelegerea dreaptă și taina aceasta se săvîrșește în felul ăsta: tu ca ucenic, ca cel care te duci la duhovnic, fie să te spovedești, fie să ceri sfat, cere întîi Domnului în taina inimii tale; de cîte ori te vezi păcătos spune Domnului: uite Doamne că sunt păcătos, iartă-mă, vindecă-mă. Cînd te duci la duhovnic cere-l ca prin preoția duhovnicului, prin lucrarea tainică pe care a lăsat-o Biserica, să ți se ierte păcatele și nădăjduiesc că de vei face astfel și știu că de vei face în Duh și adevăr, cît de puțin de la fiecare spovedanie, o să ieși mai mult sau mai puțin zburînd. Acest zbor nu este doar o stare psihologică, te simți psihologic ușurat, întradevăr se întîmplă în Duh o ușurare de care dă Doamne să ai parte acum și în veci.

Dacă te duci pentru un sfat, întîi lui Dumnezeu să-i ceri îndrumare: Doamne! să fac asta sau să fac aia? Spune-mi prin duhovnicul meu! Cînd simți oarecum în rugăciune, în viața ta, că vine momentul, du-te la duhovnic cu gîndul la Dumnezeu cu atenția către Dumnezeu și atunci spune-i duhovnicului problema ta și pîndește de la el primul cuvînt. Îl citesc pe sfîntul Serafim, ba citesc colecția Filocalică acel prim cuvînt. Dumnezeu atotputernic e blînd, e cea adiere de glas subțire pe care a auzit-o proorocul Ilie și de care s-a impresionat mai mult decît cutremurul, decît uraganul, decît focul, adierea de glas subțire care e mai rapidă decît toți dracii dacă lucrăm prin ascultare. Nu întrebă pe duhovnic mai departe, primește acel prim cuvînt, e cuvîntul tău, duhovnicul nu ți-l poate explica, este dialogul tău in-

tim cu Dumnezeu. Dacă așa l-ai cerut de la Dumnezeu, dacă în felul ăsta îl vei primi de la duhovnic, de ce să nu cîrtești, de ce să nu te împotrivești? Fiindcă riști să lepezi cuvîntul lui Dumnezeu. ba chiar în momentul cînd îi spui părinte explică-mi mai bine, ai rupt firul cu Dumnezeu, ai închis telefonul și acuma vorbești cu aparatul de plastic, dacă-i vorba de telefon, acuma vorbești cu duhovnicul ca om. Asta să nu faci! Primește cuvîntul cu credință, cere blagoslovenie și tu vei înțelege acel cuvînt făcîndu-l.

Unul din chipurile ascultării sunt cei zece leproși. Hristos le-a spus un cuvînt foarte indiferent. Cei zece leproși au strigat: Măntuitorule, miluiește-ne și pe noi. Și le-a zis: duceți-vă și vă arătați preotului. Păi, n-avea nici un sens cuvîntul acesta, fiindcă ce poate să-mi facă mie preotul, în primul rînd. În al doilea rînd Moise a rînduit că dacă te-ai curățit de lepră sau ți se pare, du-te la preot și el te va cerceta și dacă te va găsi curățit te va înscrie din nou în societate. Dar ei erau încă leproși. Ce-au făcut? S-au întors și au făcut ascultare, fără să judece, fără să cîrtească. De ce s-au vindecat? Era puterea dumnezeiască care era conținută în acea poruncă pe care ei, făcînd ascultare și-au însușit-o. Aia i-a înviat din morți, aia i-a curățit, aia trebuie să căutați voi ucenicii, iar voi duhovnicii trebuie să învățăm lucrul ăsta, să cerem de la Dumnezeu cuvînt, să nu răspundem din mintea noastră. Zicea Sfîntul Serafim, cînd răspundeam din mintea mea erau greșeli și Sfîntul Siluan zice: greșelile pot fi mici, dar pot fi mari. De aceea noi, duhovnicii, trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu ca Dumnezeu în inima noastră să pună cuvînt și trebuie să ne nevoim, să deslușim acel cuvînt. Dar nădăjduim că pînă vom ajunge și noi să deslușim acel prim cuvînt, dacă voi ca ucenici, veniți la duhovnici cu credință, credința voastră va face din noi prooroci. Dacă tu vii cu inima așa, cu deschidere la Dumnezeu, tu vei face din duhovnicul tău un prooroc de fiecare dată cînd vei veni în această ascultare la duhovnicul tău.

Multe s-ar putea zice, cer Domnului să le zică în inima voastră, frați duhovnici și cei care vă duhovniciți.

Părintele Rafail Noica

Iertare

O, iartă-mi Doamne atâtea rugăciuni,
Prin care-Ți cer doar pâine și pază și minuni,
Căci am făcut adesea, din Tine, robul meu
Nu eu ascult de Tine, ci Tu, de ce spun eu.
În loc să vreau eu, Doamne, să fie voia Ta
Îți cer într-una să faci Tu, voia mea,
Îți cer s-alungi necazul, să nu-mi trimiți ce vrei
Și să-mi slujești în toate, să-mi dai fără să-mi iei,
Gândindu-mă că dacă îți cânt și Te slăvesc
Am drept să-ți cer într-una să faci tot ce doresc.

O, iartă-mi felu-acesta nebun de-a mă ruga
Și nvață-mă ca altfel să stau în fața Ta,
Nu tot cerându-ți Ție să fii Tu robul meu,
Ci Tu, cerându-mi mie, iar robul să fiu eu;
Să înțeleg că felul cel mai bun de-a mă ruga,
E să doresc în toate să fie voia Ta.

Rugăciunea parintelui Arsenie Boca

Rugăciune umilincioasă către Sfânta Treime

"Doamne, ridică mintea mea către înțelegerea celor de nevoie, iară limba spre vorbirea celor de trebuință. Domolește pornirile patimilor cele ce tulbură mintea noastră. Înfrânează mânia și prigonirea cea de la dânsa încetează-o, iar pomenirea de rău surpă-o, prefăcându-le pe dânsele întru râvnă Dumnezeiască și în căldură cinstitoare de Dumnezeu a credinței, și în blândețe și nepomenire de rău. Potolește pofta și iubirea de materie cea dintru dânsa și iubirea de câștigare oprește-o, schimbându-le pe ele în grijire de fapta bună și în dragoste către aproapele, în dorire de creștinească sporire și creștere și în pofrire de veșnicele bunătăți. Doamne, cu măsura faptelor bune, împodobește-le pe cele ale noastre. Împuternicește cu bărbăție și cu vîrte neputința noastră. Stinge zburdările trupului și, de toată desfrânarea și înverșunarea, izbăvește-ne pre noi, întreaga înțelepciune și cucernicie dăruindu-ne nouă. Dă-ne nouă cumpăna dreptății, ceea ce împarte fiecăruia dreptul lui. Întărește priceperea noastră întru întemeierea celor ce drept se judecă."

(Rugăciune extrasă din cartea: Rugăciunile Sfinților Părinți sau Apanthisma)

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 dec. 2013 - slujește Sf. Liturghie și predică la Essen (Pr. Ioan Hodoș). Hirotonește întru diacon pe teologul Cosmin Stan. Participă la concertul de colinde al tinerilor din Parohia Carpați-Brașov care au realizat și o expoziție de icoane și sculptură. Participă la agapă.

3 dec. - participă la München la o întâlnire de lucru privind construcția Centrului Bisericesc, alături de P.S. Sofian și D-nii V. Nuțu și V. Vălcăuan de la firma „General Construct”.

4 dec. - slujește Sf. Liturghie în biserica sârbească din München sub protia Patriarhului Irineu al Bisericii Ortodoxe Sârbe. Susține la Universitatea din München Conferința „Die Kraft des Herzensgebet”. Participă la Vecenia urmată de o Seară duhovnicească la Parohia „Nașterea Domnului” din München.

6 dec. - Sf. Ierarh Nicolae - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date de corala „Andrei Mureșanu” din Turda care a susținut și un concert de colinde.

7 dec. - slujește Vecernia cu Litie și predică în Parohia „Sf. Nicolae” din Offenbach (Pr. Ștefan Anghel).

8 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Offenbach, cu prilejul hramului parohiei. Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date de un grup de studenți de la Facultatea din Alba Iulia care a susținut și un concert de colinde. Participă la agapă.

13 dec. - slujește Sf. Maslu la Nürnberg, urmat de Seara duhovnicească lunară.

14 dec. - slujește Sf. Liturghie la Nürnberg în cadrul căreia îl botează pe pruncul Darian, fiul Pr. Mihail Baku

15 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia „Cuv. Parascheva” din Bamberg (Pr. Ionuț Păun). la parte la agapă.

20 dec. - Primește un grup de colindatori de la Parohia din Saarbrücken în frunte cu Părințele Constantin Papuc.

24 dec. - Ajunul Crăciunului - slujește în Catedrala din Nürnberg Ceasurile Împărătești și Sf. Liturghie iar seara, Pavecernia cu Litie. A urmat tradiționalul concert de colinde susținut de soprana Camelia Țârlea și de Corul Catedralei. Predică.

25 dec. - Nașterea Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrală. Asistă la programul religios al copiilor și la concertul de colinde.

26 dec. - Soborul Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia din Augsburg. Hiroteseste întru citeț pe D-I Traian Rășinar, iar ca duhovnic pe Pr. Ciprian Suci. Părintele Florin Chelemen primește distincția de iconom stavrofor. Participă la agapă.

28 dec. - participă la Sibiu la slujba înmormântării Prof. Ioan Joantă, fratele IPS Sale.

29 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică în Biserica „Înălțarea Domnului” din Sibiu.

31 dec. - la cumpăna dintre ani, slujește Privegherea Praznicului Tăierii împrejur după trup a Domnului și a Sf. Vasile cel Mare precum și Acatistul Sfintei Treimi în Catedrala din Nürnberg.

Din agenda

PS Episcop Vicar Sofian Brașoveanu

1 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München. Seara, participă la recitalul de colinde susținut de Ștefan Hrușcă la München.

2 dec. - Participă la Recepția oferită de Consulatul General din München cu prilejul Zilei Naționale a României.

4 dec. - slujește Sf. Liturghie la biserica sârbă din München. Liturgia este prezidată de Patriarhul Bisericii Sârbe, Preafericitul Irineu. După amiază, participă la Recepția organizată de Facultatea de Teologie Ortodoxă din München în cinstea Patriarhului Serbiei.

6 dec. - Sf. Nicolae - Slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan; seara săvârșește în același loc Sfințirea apei și primește un

grup de colindători.

8 dec. - Săvârșește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg (paroh P. C. Pr. Teofil Herineanu).

14 dec. - Săvârșește Sf. Liturghie în lb. germană la Capela Sf. Siluan.

22 dec. - Slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München. În continuare conduce lucrările Asociației caritative "Sf. Vasile cel Mare".

24 dec. - Săvârșește la Capela Sf. Siluan Ceasurile Împărătești, Vecernia și Liturgia Sf. Vasile cel Mare. Seara, în același loc, săvârșește Pavecernia Mare cu Litia și participă la programul de colinde.

25 dec. - Nașterea Domnului - Săvârșește Sf. Liturghie la Biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München; participă la programul de colinde susținut de copiii.

26 dec. - Soborul Maicii Domnului - Săvârșește Sf. Liturghie și predică la parohia Nașterea Domnului din München (paroh P.C. Pr. Alexandru Nan). Participă la agapă.

27 dec. - Sf. Arhidiacon Ștefan - Slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

29 dec. - Săvârșește Sf. Liturghie la Darmstadt (Paroh P.C. Pr. Gheorghe Bularcă); participă la ședința Adunării Parohiale.

31 dec. - La cumpăna dintre ani, se află împreună cu ostenitorii de la Centrul Bisericesc și un grup de credincioși în Capela Sf. Siluan, unde săvârșește slujba Privegherii cu Liturgia Sf. Vasile cel Mare.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00